PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фармів і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

ГОВОРЯТЬ І НЕ ДОГОВОРЮЮТЬ.

Останніми роками багато "визначних" патріотів прибудить з Галичини до Канади, нібито відвідати "своїх братів та сестер" в заморській країні, а дійсно цілею їхньої візити є зібрати від українських робітників і фармерів кілька тисяч доларів і те все.

Їздили по Канаді Назаруки, Боберські, Демидчуки, Григоріеви, Січинські, Мандрики, Ясінчуки, Мазуркевичі і ще де які, а всі вони апелювали до українських робітників і фармерів, щоб ті давали гроші на бурси, рідні школи, національні позички, газети і т. ін. Деякі з них також отверто говорили, щоб люди сипали доларами, а за деяких говорили їхні приклонники в ріжних місцевостях. Бували випадки, що в деяких місцевостях робітники і фармері стрічали визначних гостей холоднокровно і відносилися до їхніх апелів байдужно. Тоді зі сторони патріотів мож на було почути ріжні компліменти, на адресу таких непадріотичних українських робітників і фармерів. Ми чули такі "милозвучні" слова, як "мацапули" "вуйки", "кожушки", а недавно ми мали нагоду читати в "Укр. Роб. Вістях", що д-р. Мандрика виразився про фармерів, як про "єгипетську тьму, а про Народні Доми, як про "болото".

Значиться, в листі до свого товариша д-р. Мандрика сказав про фармерів те, що він про них завжди думає, але коли прийдеться йому говорити до фармерів, то він не називає їх "єгипетською тьмою", але панами. Фармері повинні вже раз запамятати, що не робить ріжниці скільки вони фармів не мали-б, не робить ріжниці, чи вони задовжені по вуха чи без довгів, для "визначних" патріотів вони були, є і будуть "єгипетською тьмою", "мацапулами", "кожушками" і т. и., бо для цих панів кожний чорнороб який чесно працює на кусок хліба є чимсь нищим.

Ми звикли називати їх панів інтелігентами, тому лише, що вони понюхали трохи вищих шкіл, але вони на такий титул цілком собі не заслужили, бо їхнє поведення і їхні діла свідчать, що українські, ті інтелігенти, з дуже малими винятками, це люди, які служать ворогам робітників і фармерів і стараються всіляким способами тримати працюючу клясу в "єгипетській тьмі", бо так довго, як робітник і фармер буде сповнений тьмою, так довго вони не потребуватимуть шукати чесної праці. Інтелігентом є та людина, яка старається поділитися своїм знанням з своїм меншим братом, яка старається отворити йому очі на правдивий стан річей, яка показує йому правдивий шлях до соціяльного і економічного визволення і сама прикладає свої плечі до повалення теперішнього несправедливого ладу. Всяка інша людина, без огляду на те, які школи вона не окінчила-б, остається паразитом.

Чи чули ви, товариші робітники і фармері, щоби котрийсь, хоч би з вище наведених панів, згадав колибудь в своїй промові про тяжкі умовини праці в фабриках, майнах і на залізних дорогах? Чи сказали вони вам, чому існує безробіття і як йому зарадити? Чи сказали вони, чому фармері віддають свої продукти за безцінь, терплять великі недостачі, а панам платять за машинерію і взагалі за все, що купують, високі ціни? Ні, него вони не сказали і не скажуть, бо це отворилоб вам очі на нинішню систему і ви почалиб над цим застановлятися, думати, а за думкою йдуть діла, а це вже їм не на руку. Свідомість працюючої кляси, не гріб для капіталістів і їхніх льокаїв.

Цілею цих "опікунів" є тримати вас в несвідомости ваших власних інтересів. Один з них вмовляють у вас, що розвязання всіх ваших економічних питань лежить в тім, щоби вибирати "своїх" українських послів до соймів і парляментів. Другі, мають для вас іншу пілюлю, а це, українська православна автокефальна церква, треті, агітують вас до якогось союзу самостійників, четверті, ведуть вас до лібералів; пяті, бачуть вам добробут в консерватизмі, а шесті, кажуть корнітися всякій владі, яка вона не була-б, а тоді буде вам добре.

Велика частина українського працюючого загалу в Канаді вірила цим "добродіям" і пробувала йти за їхніми порадами, та дуже скоро переконалася, що ті поради не принесли їй ніяких реальних полекшень. Не при помочі церков, парляментів та старих панських партій вибере собі працююча кляса краще життя, але при помочі дійсних робітничо - фармерських освітних, економічних і політичних організацій, які стремлять до повного визволення цих двох братів праці і до остаточного визволення працюючих з капіталістичного ярма.

Недавно гостили в Едмонтоні "дуже визначні" українські "діячі". Виступівці спровадили своїх свойого епископа Федоровича, щоб латати в цім місті своє православіє, яке, чи через посуху цього року, чи через простаючу свідомість працюючих дуже мізерніє. Понавішували багато прапорів довкола своєї церкви, щоб цим звернути увагу людей на "велику врочистість".

В тім самім часі приїхала до Едмонтону і сенаторка Кисілевська, редакторка "Жіночої Долі". Вона мала промовляти в Народнім Домі і в інституті ім. Грушевського. Я постановив піти на мітінґ, бо думав, що сенаторка буде говорити, як то вона обороняє права галицьких українців в польськім сенаті.

Вечером, 1. серпня, прибув я до салі, де мав відбутися мітінґ. По деяких формальностях, голова віча покликав посла Лучковича, щоб він виголосив привітну промову в честь сенаторки Кисілевської. Ну, думаю собі, не помилявся я, що сенаторка обороняє в польськім сенаті український галицький нарід, коли наш "фармерський" посол, вибраний голосами свідомих фармерів, буде вітати сенаторку.

Посол Лучкович вітає сенаторку і говорить, що нинішня оказія має величезне значіння, бо ось на салі находяться дуже визначні особи: пані сенаторка і епископ.

Хтось на салі запитав: "А посла чому не зачисляєте до поважних осіб?"

"Українецький нарід дочекався тої радісної хвилі, коли то в сенаті засіла українська сенаторка. В Канаді сенаторів назначує уряд, а в Галичині вибірають через голосування. Я є проти того, щоби сенаторів вибирати через голосування, але коли панюю Кисілевську вибрали, то я за тим. Я не хочу питати вас, пані сенаторко, скільки вам років, бо кожна жінка не має більше, як 16".

Ну, думаю собі: наш посол не наговорився, а ми не наслухалися. Сказав кілька фраз, подав до них кілька дешевих компліментів, і привітна промова посла, сенаторці Кисілевській скінчилася. А я думав собі, що посол Лучкович, як політик і дипльомат натякне в своїй промові на незавидне положення українців під Польщею і тим самим потягне за язик сенаторку Кисілевську, а вона вже тоді розповість присутним про тамошний гнет, та про її спроби в сенаті положити кінець польському варварству. Але слухаю, а голова віча заявляє, що ще один негровильський діяч Петро, буде вітати сенаторку. Цей, окрім кількох неясних натяків, не спромігся на нішо більше. Плів щось за війну на Україні і сказав, що вона найкраще нам показала, але що за війна і що показала, то не пояснив. А я собі так і подумав: "Коли ти, Петре, маєш на думці пролетарську революцію, то вона показала те, що всі вороги працюючої кляси опинилися на европейських смітниках, а деякі на канадійських і американських".

Говорив Петро, що нам треба подбати про те, щоб всі партії обєдналися і спільними силами вдарили на ворога, але на котрого, то не сказав. Та це можна здогадуватися, що він мав на думці Радянський Союз, а не Польщу, бо всі патріоти гавкають на одиноку в світі робітничо-селянську державу, яка покасувала всякі сойми та парляменти, а править країною при помочі рад, вибираних робітниками і селянами.

Нарешті забирає слово пані сенаторка. Насамперед передає привіт від українських галицьких попадянок, чи то пак, жінок і каже, що не може розповісти про життя українців в Галичині, бо про нього треба було-б говорити цілий місяць. Так в Галичині як і тут, вона чула поклики, щоб повстати спільно проти ворога. Але і пані сенаторка не сказала, що то за ворог. Дальше говорила, що Австрія побаламутила людей так, що вони і до нині остались баламутами. Дається відчувати брак своїх шкіл, вчителів і урядників. Були часи, що жінки запрягали себе до плуга і орали землю. Сенаторка стрічала у Відні гуцулки в простолах. Лише кріс виведе з неволі український народ. Треба підготовити жінок, бо инакше боротьба за свою державу ніколи не принесе бажаних наслідків. Треба звернути увагу на виховування дітей, бо "на дні великій Україні" ждуть їх щастя.

І чому то пані сенаторка не виказалася ясно про страшний гнет українців під Польщею? Чому вона не згадала ні словечком про те, чи, і як вона реагує про той гнет в сенаті? Робити натяки на якогось "ворога", а не пояснити йому що ворогом і що робити, щоб ворога позбутися, це не пояснення, а заплутування справи. Та чого-ж більше можна сподіватися від сенаторки, яка дісталася до польського сенату завдяки українським голосам? Кожному звісно, що українці, це найкращі льокаї Пілсудського.

Едмонтон, Алта. *Присутний.*

СПОВНЯЮ СВІЙ РОБІТНИЧИЙ ОБОВЯЗОК.

Даруйте, товариші, що не мі я скорше вирішити переслати на "Укр. Робітничі Вісті", а то длятого, що не було в мене грошей, бо майнері у Вейн страйкували через 9 місяців за визнання канадійської юніі. Дві майнерські компанії були примушені визнати канадійську юнію, бо робітники трималися досить солідарно, але других ні не признали ще цеї юнії, тримали багато скебів, які працювали за дуже мізерну платню майже цілу зиму. Ці несвідомі робітники не заробляли навіть настільки, щоб можна було заплатити за борт в готелі, а окрім цего, вони своєю несвідомістю пошкодили організованим робітникам в їхній боротьбі з майновласниками за кращі умовини праці.

Компанія, зі своєї сторони, заплатила їм, так, як вона завжди платить вірним слугам. Вона тримала їх так довго, як були замовлення на вугіль, а опісля, як не стало роботи, казала платити собі за борт наперед і не хотіла дати найменшого кредиту.

Десь в місяці лютім приїхав до Вейн Боб Ленц, секретар старої реакційної Ю.М.В. оф А. і взявся до організовання тутешніх майнерів. Вдалось йому зорганізувати всіх несвідомих і недумаючих робітників, які ще не пізнали ся на хитрих штучках старої, конаючої юнії.

Опісля майнері повернули до роботи, однак довго не робили, бо в кілька днів майна зашибувала і ні один старий робітник не робив через ціле літо. Зараз одна з майнів, що не визнала канадійської юнії, зачала робити, але тих робітників, що брали найактивнішу участь в страйку, не хоче принимати до роботи. Всі ті скеби, які працювали в майні останньої зими повернули до роботи і їх всіх прийдто.

Ті старі робітники, яким вдалося дістати роботу, є дуже невоволені з несвідомих скебів і мусять разом з ними зносити ріжні панські надужиття і мовчати, бо инакше на доносі цих вірних рабів втратилиб роботу, а компанії робітників не бракує, бо кожного дня стоїть їх повно перед офісом і чекає на роботу.

Якби не надія, що колись воно прийде до кращого, то і жити не хотілося-б, бо жити і миритися на несвідомі маси робітників, які спиняють визвольну боротьбу організованої частини робітництва, врямо жаль і сором. Роби, як вол і мовчи, хоч несправедливість і злість груди тобі розпирають, бо инакше прийдеться вмирати з голоду. А мовчати примушують тебе не боси, але відсталі робітники, товариші по праці, які доносять на тебе до боссів за те, що ти хочеш добра не лише для себе, але і для тих нещасних доносщиків.

Поробивши трохи подержавни ті "тірки" зелені, я вишлю вам $8.00, як передплату на "Укр. Роб. Вісті" за 1929 і за 1930 роки. Плачу один рік наперед, бо хто знає, як довго доведеться мені працювати. Дуже можливо, що незадовго я вибухне новий страйк, а тоді останусь без цента і не зможу заплатити за газету, без якої я ніяк не можу бути. Рівночасно взиваю всіх передплатників, щоб відновили свої передплати і сповнили свій обовязок зглядом своєї газети, яка щиро і совісно сповняє свій обовязок зглядом нас, робітників.

Наша преса переживає кризу, таку саму, як і ми, однак, коли у нас найдеться щирість і охота, то ми навіть в часі загальної кризи не допустимо до того, щоб не забезпечити її існування.

Вейн, Алта. *Майнер.*

ВЛАШТУВАЛИ СПІЛЬНИЙ ПІКНІК.

Стараннням жіноцілу і відділу Комуністичної Партії Канади влаштовано в Брентфорд, Онт. досить гарний і успішний пікнік.

Я не стану описувати того, як товариші і товаришки забавлялися на цім пікніку та заїдали смачні перекуски, бо такі справи не мають загального значіння. Скажу коротко, що всі присутні перевели приємно час на свіжім воздусі і були з пікніку дуже задоволені.

Матеріяльно пікнік був успішний, бо деякі товаришки пріпесли на розігравку гарно удекоровані кошики, які принесли трохи фондів. Програма пікніку не була аж надто велика, однак досить цікава.

На цім самім пікніку рішили товариші вибрати робкора, але сталося так, що замість робкора, вибрали робкорку. Подарували її гарне перо, олівець та наказали, щоб вона постійно дописувала до робітничо-фармерської преси. І оце я, робкорка, беруся сповнити наложений на мене обовязок. Я буду старатися сповнити цей обовязок так, як на це позволять мені мої здібности.

Останніми часами щось дуже взялися до наших робкорів і критикують їх на сторінках "Укр. Роб. Вістей", та я буду старатися справуватися так, щоб мене така критика оминула. Робкорів не критикується за те, що вони пишуть, себто за зміст їхніх дописів, але за те, що вони забагатіли і дуже мало дописують до газети. Тому я буду старатися, щоб не дати причини товаришам мене критикувати.

Марія Гентарчук, робкорка.

Брентфорд, Онт.

В НАС БУВ ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МІТІНГ.

Згідно з ухвалою X. зїзду ТУРФДім, ЦВК. ТУРФДім і Головний Заряд Р.З.Т. вислав на обідку т. І. Стокалюка. Тов. Стокалюк загостив і до Оттави, та перебув тут цілий тиждень від 13 до 20 липня.

В неділю, дня 14. липня, тов. Стокалюк говорив на пікніку про страйкуючих текстільників в Гастонії. Він сказав, що 16-тьом провідникам цього страйку грозить електричне крісло і що ми повинні стати в їхній обороні та жертвувати хто що може на їх оборону. Зібрану суму $12.65 вислано до головного офісу К.Р.О.Л. в Торонто.

В понеділок, дня 15. липня, організатор Стокалюк мав нараді з зарядами робітничих організацій. Він дав, корисні інструкції і пояснення відносно провадження організаційної праці, щоб вона йшла повним ходом вперед.

У вівторок, 16. липня, тов. Стокалюк відбув мітінґ з членами і членкинями місцевих робітничих організацій. Він говорив про активацію членів та про дисципліну в організації. Присутні на цих зборах члени, скористали багато з цеї лекції.

Жаль тілки, що не всі члени прийшли на цей мітінґ, щоб вислухати такої корисної лекції. Вірю, що, коли-б вони були вислухали, то вчащали-б на мітінґи трохи частіше, як до цего часу. Коли самі члени не приходять на мітінґи, то чого можна вимагати від не-членів?

В четвер, 18. липня, відбулось масове віче. Головував тов. Бовин. Отвираючи мітінґ, він пояснив, в якій цілі його скликано і вписля покликав до слова т. Стокалюка. Тов. організатор говорив про розвиток наших організацій. Між иншим торкнувся він справи міжнародного положення робітників взагалі, а в Канаді зокрема. Згадав також про воєнну небезпеку, а головно про приготування імперіялістів до нападу на Радянський Союз. Робітникам треба освідомлятись, щоб стати на оборону робітничо-селянської республіки. На закінчення голова віча проголосив збірку на дальшу подорож тов. організатора. Зібрано $8.50, а з каси долоджено $1.50, що зробило разом $10.00.

П. Гапосчук, секретар.

Оттава, Онт.

ДО ВІДОМА РОБІТНИЦЯМ В ТОРОНТО І ЗАХ. КАНАДІ.

Жінвідділ в місті Торонто влаштовує кампанію за річами на БАЗАР, що відбудеться в місяці грудні ц. р.

Товариші й товаришки; Подайте нам братерську руку й поведіть кампанію як-найширше. Постарайтеся прислати для нас вишиванок й на кожній з таких вишиванок хай буде напис з котрої місцевости надіслано цей дарунок.

Базаровий Комітет.

ПОШУКУЮ бизнесового спільника, доброго мясара. Маю дуже добрий бизнес и в добрім положенню на три міста: Форт Вилям, Вест Форт Вилям і Форт Артур. Цей бизнес міститься між українськими ресторанами і сторінками. По близш інформації прошу зголоситися на адресу:
GEORGE FORNOWSKI
741 Simpson Street
Fort William, Ont.
(106)

НОВІСТЬ! СОДБОРИ, КОНІСТОН І ОКОЛИЦЯ!

СТАРАННЯМ ДРАМГУРТКА ПРИ ВІДДІЛІ ТОВАРИСТВА УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ В КОНІСТОН, ОНТ.

відограється

В НЕДІЛЮ, 15-ГО ВЕРЕСНЯ 1929 РОКУ
В УКР. РОБ. ДОМІ В СОДБОРИ, ОНТ.

і

В ПОНЕДІЛОК, 16-ГО ВЕРЕСНЯ 1929 РОКУ
В УКР. РОБ. ДОМІ В КОНІСТОН, ОНТ.

песу на 7 розділів з часів революції в Росії 1905 р. написану О. Золіном п. н.:

В ТУМАНІ

Штука представляє образ з революційних часів 1905 р. в царській Росії в місті Петербурзі, коли поневолені працюючі боролися за краще життя. Але попи і царські посіпаки обманули робітників, пояснюючи їм, що краще мирним способом вибороти собі краще життя, чим революцією. І повели робітників до крівавого царя. Замісць бачити царя, на робітників з царського палацу посипалися оловяні кулі. Сотки робітників, робітниць і їх дітей впали трупами. Які ж наслідки вийшли з тої провокації? Найкраще прийдіть на це представлення і побачите дуже вірно змальований образ з того часу, а також кінець обманства і провокацій.

ВСТУП ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

ПОЧАТОК В 8. ГОДИНІ ВЕЧЕРОМ. ПРИХОДІТЬ ВСІ!

ВЖЕ ВИЙШЛО З ДРУКУ І РОЗІСЛАНЕ КОЛЬПОРТЕРАМ ТА ПЕРЕДПЛАТНИКАМ НОВЕ ЗРЕОРГАНІЗОВАНЕ

"СВІТЛО"

за місяць вересень і чекає на читача.

Просимо познайомитися зі змістом того нового числа: Н. Ціперсон. — Іспанський Джойнт; оповідання з робітничого життя; Проти Чужинецьких Робітників; О. Жовнський. — По Той Бік, оповідання з життя поневолених наших братів на Західній Україні; В Південних Стейтах; Даров — Динамічний Песиміст; Дж. Ленц. — Чим він був а чим став; М. Черемшина. — Його Кров, оповідання; Скат Ніринг. — Академічні Погребальні; Українські Курорти; Европейські Робітники Будують Свої Банки; Г. Баліш; — Чоловік зі "Чистою Совістю", оповідання; 2000 на Рік; Банкроцтво Шлюбів; Ю. Шабленко. — Про Незаможника Кондрата; В. Левинський, — Фільософія Матеріялізму й Ідеалізму; Поліція Американських Міст; М. Горкий. — Російські Казки; Українська Молодь в Америці; У Київі на Святі Комсомолці; Американсько-Загранична Торговля і Цлова Тарифа; А на Вершку Жовнири; Як в Давнину Міряли Час і Які Були Годинники; Листок Всячини; К. Чапек. — "Вхр"; Поезії — Кітури, Фальківського, Бронзевенка, Терещенка; Замітки та инших. Бібліографія.

УВЕСЬ МАТЕРІЯЛ НАПИСАНИЙ ПОПУЛЯРНО, КОРОТКО І ЯСНО.

Крім читабельного матеріялу є багато фотографій із клясової боротьби в Америці, з Радянського Союза і з українського життя взагалі. Журнал в кольоровій окладинці.

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА $2.50. ПООДИНОКЕ ЧИСЛО 25 ЦЕНТІВ.

Пишіть на адресу:

THE LIGHT
17 EAST 3rd STREET — — — — NEW YORK, N. Y.